

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

76. Povrv-242/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Jasni Golubić, u pravnoj stvari tužitelja VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o. Zagreb, Folnegovićeve 1, OIB 83416546499, zastupanog po punomoćniku Andreju Šooš Maceljskom, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Šooš Maceljski, Mandić, Stanić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Trg žrtava fašizma 6/III protiv tuženika DRŽAVNE NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Planinska ulica 1, OIB: 79058504140, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene dana 3. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika po zaposlenju tuženika, s danom objave 30. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj traži da mu tuženik isplati iznos od 449,45 kn / 59,65 EUR sa zakonskim zateznim kamatama i to:

- na iznos od 53,95 kn / 7,16 EUR od 3. siječnja 2017. do isplate,
- na iznos od 56,50 kn / 7,50 EUR od 2. veljače 2017. do isplate,
- na iznos od 56,50 kn / 7,50 EUR od 2. ožujka 2017. do isplate,
- na iznos od 56,50 kn / 7,50 EUR od 4. travnja 2017. do isplate,
- na iznos od 56,50 kn / 7,50 EUR od 2. svibnja 2017. do isplate,
- na iznos od 56,50 kn / 7,50 EUR od 2. lipnja 2017. do isplate,
- na iznos od 56,50 kn / 7,50 EUR od 2. srpnja 2017. do isplate,

po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.000,00 kn / 132,72 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 31. prosinca 2019. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 562,50 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine

dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u preostalom iznosu od 860,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi Javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, poslovni broj Ovr-12189/2019 od 31. prosinca 2019., nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

2. Presudom i rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-485/2022 od 29. prosinca 2022., ispravljenim rješenjem istog suda od 9. siječnja 2023., odlučeno je o tužbenom zahtjevu tužitelja radi isplate cijene vodnih usluga i pripadajućih zateznih kamata.

3. Odlučujući o žalbi tuženika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudom i rješenjem poslovni broj PŽ-680/2023-3 od 10. prosinca 2025. odbio je tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu u točki I. izreke u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 7.238,27 kn / 960,68 EUR s pripadajućim zateznim kamatama, kao i u točki II. izreke kojom je tuženiku naložena isplata zateznih kamata na zakašnjelo plaćeni iznos od 56,50 kn / 7,50 EUR za nekretninu u Zagrebu, Kneza Borne 3.

4. Istom odlukom Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukinuo je prvostupanjsku presudu u točki I. izreke u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 449,45 kn / 59,65 EUR s pripadajućim zateznim kamatama, koji se odnosi na cijenu vodnih usluga za nekretninu u Zagrebu, Natka Nodila 15, kao i u odlukama o troškovima ovršnog i parničnog postupka, te je u tom dijelu predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

5. Prema tome, predmet ponovnog postupka ograničen je isključivo na ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva za isplatu cijene vodnih usluga za nekretninu na adresi u Zagrebu, Natka Nodila 15, i to za razdoblje od prosinca 2016. do lipnja 2017., odnosno na iznos od ukupno 449,45 kn / 59,65 EUR s pripadajućim zateznim kamatama, kao i na odluku o troškovima postupka.

6. U ukidnoj odluci drugostupanjski sud ukazao je da iz stanja spisa nije moguće ispitati je li tuženik pasivno građanskopravno legitimiran u odnosu na potraživanje cijene vodnih usluga za nekretninu u Zagrebu, Natka Nodila 15.

7. Drugostupanjski sud naveo je da iz nepotpunog priloga X. Dopuni priloga I Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji od 21. veljače 2014. ne proizlazi da je Republika Hrvatska predala tuženiku na upravljanje poslovni prostor ili stan koji se nalazi na adresi u Zagrebu, Natka Nodila 15.

8. Nadalje je ukazano da, za razliku od nekretnina na adresama Gundulićeva 11 i Kneza Borne 3, spisu ne prileži dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da je tuženik stupio u posjed nekretnine na adresi Natka Nodila 15.

9. Drugostupanjski sud je također ukazao da prema jednostranoj ispravi tužitelja proizlazi da primopredajni zapisnik za tu nekretninu nikada nije dostavljen ni od korisnika ni od vlasnika prostora, odnosno Republike Hrvatske ili Državnog ureda za upravljanje državnom imovinom. Stoga je ovom sudu naloženo da u nastavku postupka ispita je li tuženik, kao eventualni posjednik odnosno korisnik nekretnine u Zagrebu, Natka Nodila 15, pasivno građanskopravno legitimiran u odnosu na tužiteljevo potraživanje cijene vodnih usluga u razdoblju od prosinca 2016. do lipnja 2017., kao i predstavlja li navedena nekretnina stan ili poslovni prostor, budući da o toj činjenici ovisi i ocjena osnovanosti prigovora zastare.

10. U ponovljenom postupku stranke nisu dostavile nove podneske niti su predložile izvođenje novih dokaza. Na ročištu održanom dana 3. srpnja 2026. punomoćnik tužitelja naveo je da ostaje kod dosadašnjih navoda i dokaznih prijedloga, dok je punomoćnik tuženika naveo da ostaje kod dosadašnjeg prigovora promašene pasivne legitimacije, ističući da predmetna nekretnina na adresi Natka Nodila 15 nije identificirana te da u utuženom razdoblju tuženik nije upravljao potencijalnom predmetnom nekretninom jer su i stan i poslovni prostor na adresi Zagreb, Natka Nodila 15 bili na upravljanju Ministarstva državne imovine, danas Ministarstva prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

11. Sud je u ponovljenom postupku, sukladno uputi drugostupanjskog suda, ponovno izvršio uvid u isprave koje prileže spisu, osobito u isprave koje se odnose na nekretninu na adresi Natka Nodila 15, i to ispravu tužitelja naziva "Uvid u kupca" s prilogima, X. Dopunu priloga I Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji od 21. veljače 2014. s prilogima, račune koji se odnose na navedeno mjerno mjesto te ostalu dokumentaciju iz spisa koja se odnosi na pitanje pasivne legitimacije tuženika i naravi predmetne nekretnine.

12. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), ovaj sud je utvrdio da tužbeni zahtjev u preostalom, ukinutom dijelu nije osnovan.

13. Prema odredbi članka 205. stavka 2. Zakona o vodama („Narodne novine“ br. 152/09, 63/11, 130/11, 56/13, 14/14 i 46/18), koji je bio na snazi u utuženom razdoblju, cijena vodnih usluga prihod je isporučitelja vodne usluge, a obveznik plaćanja je vlasnik ili drugi zakoniti posjednik nekretnine u kojoj se usluga koristi, odnosno korisnik.

14. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da za osnovanost zahtjeva tužitelja nije dostatno samo utvrditi da je tužitelj isporučitelj vodne usluge niti da je u svojim internim evidencijama evidentirao tuženika kao korisnika odnosno obveznika plaćanja, već je

potrebno utvrditi i da je tuženik u relevantnom razdoblju bio vlasnik, drugi zakoniti posjednik ili korisnik nekretnine u kojoj se usluga koristila.

15. U konkretnom slučaju tužitelj nije dokazao da je tuženik u razdoblju od prosinca 2016. do lipnja 2017. bio vlasnik, zakoniti posjednik ili korisnik nekretnine na adresi u Zagrebu, Natka Nodila 15. Iz isprava koje prileže spisu ne proizlazi da je navedena nekretnina bila predana tuženiku na upravljanje temeljem X. Dopune priloga I Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji od 21. veljače 2014., niti je dostavljen primopredajni zapisnik ili druga isprava iz koje bi proizlazilo da je tuženik stupio u posjed navedene nekretnine.

16. Naprotiv, iz isprava u spisu proizlazi da za nekretninu na adresi Natka Nodila 15 nije dostavljen primopredajni zapisnik ni od korisnika ni od vlasnika prostora, odnosno Republike Hrvatske ili nadležnog tijela za upravljanje državnom imovinom. Tuženik je tijekom postupka osporavao da bi navedena nekretnina bila pod njegovom ingerencijom te je u ponovljenom postupku ostao kod navoda da predmetna nekretnina nije identificirana niti je bila predana njemu na upravljanje.

17. Sama činjenica da je tužitelj u svojim poslovnim knjigama ili matičnim evidencijama evidentirao tuženika kao obveznika plaćanja za mjerno mjesto na adresi Natka Nodila 15 ne dokazuje da je tuženik bio vlasnik, zakoniti posjednik ili korisnik navedene nekretnine u smislu članka 205. stavka 2. Zakona o vodama.

18. Interna evidencija tužitelja može predstavljati indiciju o tome koga je tužitelj smatrao obveznikom plaćanja, ali sama za sebe ne dokazuje postojanje pravne ili faktične veze tuženika s konkretnom nekretninom, osobito kada tuženik takvu vezu izričito osporava, a u spisu ne postoji primopredajni zapisnik, ugovor, odluka, popis prostora ili druga isprava iz koje bi proizlazilo da je tuženik predmetnom nekretninom upravljao, da ju je koristio ili da je na drugi način bio njezin zakoniti posjednik.

19. Teret dokazivanja činjenica na kojima temelji svoj zahtjev bio je na tužitelju. Budući da je tuženik osporio pasivnu legitimaciju, a tužitelj nije dokazao da je tuženik u utuženom razdoblju bio vlasnik, zakoniti posjednik ili korisnik nekretnine na adresi Natka Nodila 15, sud zaključuje da tuženik nije pasivno građanskopravno legitimiran za plaćanje cijene vodnih usluga za navedenu nekretninu.

20. Slijedom navedenog, tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na iznos od 449,45 kn / 59,65 EUR s pripadajućim zateznim kamatama valjalo je odbiti kao neosnovan, kako je odlučeno u točki I. izreke ove presude.

21. Budući da je tužbeni zahtjev u navedenom dijelu odbijen već zbog nedokazane pasivne legitimacije tuženika, sud nije posebno odlučivao o osnovanosti prigovora zastare kao odlučnoj okolnosti za ishod ovog dijela spora. Međutim, sud napominje da tužitelj nije dokazao ni okolnost predstavlja li nekretnina na adresi Natka Nodila 15 stan ili poslovni prostor, odnosno je li se vodna usluga koristila za potrebe kućanstva ili za potrebe poslovnog prostora. Ta bi okolnost bila odlučna za ocjenu primjene jednogodišnjeg zastarnog roka iz članka 232. stavka 1. točke 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO), odnosno trogodišnjeg zastarnog roka iz članka 228. stavka 1. ZOO-a. No, kako nije dokazana

već osnovna pretpostavka pasivne legitimacije tuženika, navedeno nije bilo od utjecaja na odluku o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva.

22. Odluka o troškovima ovršnog i parničnog postupka donesena je na temelju odredbi članka 154. stavka 2. i članka 155. ZPP-a. Sud je pri odlučivanju o troškovima imao u vidu konačan uspjeh stranaka u postupku, odnosno činjenicu da je pravomoćno potvrđena odluka kojom je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 7.238,27 kn / 960,68 EUR s pripadajućim zateznim kamatama za nekretninu u Zagrebu, Gundulićeva 11, kao i zatezne kamate na zakašnjelo plaćeni iznos od 56,50 kn / 7,50 EUR za nekretninu u Zagrebu, Kneza Borne 3, dok je ovom presudom odbijen preostali dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na iznos od 449,45 kn / 59,65 EUR za nekretninu u Zagrebu, Natka Nodila 15.

23. Slijedom navedenog, tužitelj je u konačnici uspio u pretežitom dijelu spora, uslijed čega mu pripada pravo na naknadu potrebnih troškova ovršnog i parničnog postupka.

24. Tužitelju je priznat trošak zatražene javnobilježničke nagrade u iznosu od 250,00 kn u skladu s odredbom članka 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 8/11 i 114/12), te za sastav prijedloga za ovrhu sukladno Tbr. 11. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15) u iznosu od 750,00 kn, odnosno tužitelju je s osnove ovršnog troška ukupno priznat iznos od 1.000,00 kn / 132,72 EUR. Nisu mu priznati zatraženi materijalni troškovi i troškovi poštarine jer isti nisu dokazani ni po osnovi ni po visini. Nadalje, predvidivi ovršni trošak, sukladno specifikaciji tužitelja, nije osnovan, budući da ulaganjem prigovora na rješenje o ovrsi navedeno rješenje nije postalo pravomoćno ni ovršno, pa zatraženi trošak u tom smislu nije niti nastao.

25. Zatezne kamate na trošak ovršnog postupka dosuđene su tužitelju od dana donošenja rješenja o ovrsi, odnosno od 31. prosinca 2019., sukladno odredbi članka 30. stavka 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 93/14 i 73/17). Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose.

26. Tužitelj je zatražio naknadu troška parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.422,50 EUR, koji se sastoji od iznosa od 1.138,00 EUR na ime odvjetničke nagrade i iznosa od 284,50 EUR na ime PDV-a. Tužitelju je kao potreban trošak parničnog postupka priznat trošak zastupanja po odvjetniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: OT), koja je važeća u vrijeme donošenja odluke o trošku, i to za sastav obrazloženog podneska od 7. listopada 2020. u iznosu od 150,00 EUR, sukladno Tbr. 8. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. OT-a, za pristup ročištima održanim 19. listopada 2020., 1. ožujka 2022. i 23. studenoga 2022. u iznosu od 37,50 EUR za svako ročište, sukladno Tbr. 9. t. 5. u vezi s Tbr. 7. t. 1. OT-a, za sastav podneska od 16. studenoga 2021. u iznosu od 37,50 EUR, sukladno Tbr. 8. t. 4. u vezi s Tbr. 7. t. 1. OT-a, te za pristup ročištu održanom 3. srpnja 2026. u iznosu od 150,00 EUR, sukladno Tbr. 9. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. OT-a, što ukupno iznosi 450,00 EUR, uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 112,50 EUR, odnosno sveukupno 562,50 EUR.

27. U preostalom dijelu, odnosno za iznos od 860,00 EUR, zahtjev tužitelja za naknadom daljnjeg parničnog troška odbijen je kao neosnovan. Tužitelj je djelomično odbijen sa zahtjevom za naknadu troška pristupa ročištu održanom 19. listopada 2020. jer je navedeno ročište odgođeno prije početka raspravljanja, slijedom čega mu je po toj osnovi priznat trošak u visini od 25 % nagrade za pristup ročištu. Ročište održano 1. ožujka 2022. završeno je donošenjem procesnog rješenja o zastoju postupka, slijedom čega je i za navedeno ročište tužitelju priznat trošak u visini od 25 % nagrade za pristup ročištu. Djelomično je osnovan i zahtjev za sastav podneska od 16. studenoga 2021. jer se navedeni podnesak ne smatra obrazloženim podneskom u smislu Tbr. 8. t. 1. OT-a, već mu je za taj podnesak priznat trošak u visini od 25 % nagrade. Tužitelj je djelomično odbijen i sa zahtjevom za naknadu troška pristupa ročištu održanom 23. studenoga 2022. jer se na istom nije raspravljalo o glavnoj stvari niti su se izvodili dokazi. Naime, da bi se smatralo da je na ročištu raspravljano o glavnoj stvari, potrebno je da makar jedna stranka usmeno na ročištu iznese nove navode ili obrazloži svoje do tada iznesene navode koji se odnose na tražbinu koja je predmet raspravljanja. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 31. ožujka 2022. jer isti nije bio potreban za vođenje postupka u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a. Neosnovano je zatražen i trošak sastava podneska od 7. listopada 2022. jer se ne radi o obrazloženom podnesku niti o podnesku potrebnom za vođenje postupka u smislu navedene zakonske odredbe. Tužitelju nije priznat trošak pristupa ročištu za objavu presude od 29. prosinca 2022. jer iz stanja spisa proizlazi da tužitelj nije pristupio na navedeno ročište, slijedom čega taj trošak nije nastao. Tužitelju nije priznat ni trošak sastava podneska od 19. siječnja 2023. jer se navedenim podneskom samo dostavlja dokaz o uplati sudske pristojbe za presudu, slijedom čega se ne radi o podnesku koji je bio potreban za vođenje postupka u smislu članka 155. stavka 1. ZPP-a niti o podnesku za koji bi tužitelju pripadala posebna odvjetnička nagrada. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točkama III. i IV. izreke ove presude.

Zagreb, 30. srpnja 2026.

SUDAC:
Jasna Golubić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od osam dana od dana primitka pisanog otpavka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. U sporu male vrijednosti presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

DNA:

- odv. Andrej Šooš Maceljski, OD Šooš Maceljski, Mandić, Stanić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Trg žrtava fašizma 6/III
- DRŽAVNE NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Planinska ulica 1

Broj zapisa: **9-3088b-6ae92**

Kontrolni broj: **050c9-4affe-d5c0c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASNA GOLUBIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.